

Защо работите в България продължават да продължават да не вървят

/Диагностика на заболяването на българската нация – началото на 2007 година/

1. Задавайки този въпрос, нека се опитаме да намерим за пореден път, отговор. Защо в България работите продължават **да продължават** да не вървят? Отговаряйки на този въпрос, ние правим диагностика на заболяването на нацията към периода – начало на 2007 година. Може би, защото главите на тази нация, наречена българска, състояща се в гените си основно, от траки, древни българи, славяни, /но в нея има и евреи, турци, арменци, помаци, цигани, и още/...са наистина много твърдоглави, тъй като отказват да възприемат истината, че Животът, това е Училище, което действа днес, че всеки път след дадено събитие, има някаква поука, и че след поредния урок на живота следва осъзнаване на допуснатите грешки и **опит да не се повтарят до безкрайност едни и същи такива**. И когато след всеки един урок, в Училището на Живота, съответно не се взема поука, от погрешките, затова и те се повтарят до безкрайност. **Особено тези, свързани с управлението на страната отвън от чуждестранни небългарски фактори**. Понастоящем половината българи искат очевидно възмездие, поради вроденото им чувство за справедливост, тоест те искат допуснатите погрешка комунистически дейци или партийни ръководни кадри, да си признаят, или **поне да се покаят**, и най-вече **да отстъпят местата заемани от тях в държавата**, неотлъчно преди и сега. А това означава промяна. **ПРОМЯНА!** Другите, които са очевидно в апарата на държавата, за които става дума, които неизбежно са допуснали в последните десетки години на властта, своите погрешки, те очевидно не възприемат това, защото за тях пък, промяната означава сваляне от трапезата.
2. Факт е, че един обществен организъм трябва да се управлява от разумни същности, които ако приемат че в управлението на държавата не е прието да се допускат до безкрайност погрешки, неизбежно стигат до **становището за промяна на ситуацията**. Да, но ако са разумни! А всеизвестно е, че не винаги в управлението на днешните държави действа разума. Обикновено действа страха, да не се загуби връзката с хранилката, връзката с местото, откъдето идва препитанието и всичко от тука се настройва по погрешен път. Понастоящем, една група от хора отказват да си признаят погрешките, защото за тях това означава бъдещо безпаричие, виновност, нарушаване на комфорта, а и даже излежаване на част от останалите им години в условията на затвора. Цялото общество, зависимо от тази малка част от хора, всъщност осъзнало необходимостта от покаяние на тези люде, обаче **страда от техния страх да се откажат от топлите места, тоест от властта**. Отделно от това, че властта и финансовата сила е в ръцете на тези малцина люде! Техни са групировките, техен е сенчестия бизнес, техни са чиновниците в министерствата, техни до вчера бяха и самите избори! Затова и днешните депутати в парламента, ги изцяло обслужват. Какъвто и законопроект за оправяне на положението да се предприеме, не е ли от полза на управляващата олигархия, той се блокира. В същото време, България се нарежда сред страните с абсурдни форми от типа – облагане с данък на хазарта 8 процента, докато облагането с данък на книгите е 20 процента. А иначе всички осъзнават, че нацията има нужда от книжовност и образование, но парите от хазарта и сенчестия бизнес, управляват парламента. Развитие не се получава върху шахматната дъска. Обществото осъзнава всичко това, но като че ли нищо не може да се направи в страна като България. Затуй и развитие няма, кръстовищата са задръстени, някой сякаш е поставил тампони във възловите места на енергийното оросяване на страната. Организмът на България линее, липсва нужното количество кръв за да се оросява цялостния организъм на нацията. А където няма развитие, там животът не тече. Там произтича една агония, един процес на оцеляване на група търтеи. Едно жалко съществуване, водещо до пропиляване на човешки потенциал. **Народът в лицето на мнозинството не вярва, че нещо може да продължи по стария начин, със старите фигури**. Поради това и никакво развитие не се наблюдава на процесите. Едно затлачване, едно заблацияване.
3. Бетонните мозъци от старозаветен тип, които отказват да се вгледат в собствените си погрешки, не желаещи да се покаят, **са се вкопчили отчаяно в една нова хипотетична постройка наречено ново светло бъдеще на Европейски съюз** и считат, че в него ще могат да се скрият и потулят направените погрешки чрез майсторски приложената философия на позитивното мислене. „Напред ще вървим само, като не се конфронтираме с никого, и като създаваме само положителни образи към бъдещето. С положително мислене и поставяне край на всякакви

вражди и търсене на покаяние!” Това е накратко философията на новите апаратчици, синове и внуци на старите комунистически функционери и висши партийни кадри. Синове и внуци, а може би, обикновени прислуги на кадрите в Държавна сигурност. Сега те държат богатството на страната. „Безнаказано напред”, заяви уверено един от новоизпечените телевизионни водещи на една по старозаветному скроена Нова телевизия. Тоест разчита се на възможността, българските балкански обагрени в ДС стил, Авгиеви обори да се размият в общите европейски проблеми, европейски обори. Да, методите и скритият апарат на старият екип на Държавна сигурност са просмукали нацията. Поне старото поколение в нея, със сигурност. Но какво да прави младото, което не е нито внуци, нито синове и дъщери на тези специални кадри. В малките градове на България, хората продължават да бъдат управлявани чрез страх от безработица от бившите ченгета, обучени в коловозите на болшеvizма. Българският новоизбран президент, допуснал фундаменталната погрешка за чуждите фактори в управлението на икономиката, се готви за нови пет години. Старите погрешки как ще се корегират със същите фигури, не желаещи да ги осъзнаят?

4. Може да се прогнозира идеално, че при едно очаквано размиване на общите Авгиеви европейски обори, мръсотията ще стане още по-голяма, но също така може да се прогнозира, и че поголемите паразити, или търтеи, ще импонират върху по-малките в тези нови **Глобализирани обори**. По-голямата акула, в случая балканската, поголемите хитреци, балканските, ще се опитат да надхитрят европейските хитреци. Да, но българският Андрешко е роден в България и няма значение, как той се казва, даже и Софийански-Бояджиев, да се зове, той си остава все пак Андрешко, един лукановски архетип. Лукав, хищен и пресметлив в борбата за своето его, хитър като невестулка, хищен като акула, ловък като пантера в битката за трапезата, но простоват и дребен като футболист и чиновник от балканско министерство. И така, българските Авгиеви обори, не се ли изчистят, те ще застрашат **чувството за подреденост на европейските чиновници**. А те, горките са скроени тясно, и не признават многостранен балкански стил в грабенето. За тях високопоставените европейски паразити, грабенето може да бъде само фино и то под масата. Това балканско ограбване като на длан, за тях това е просто глупост. За европейските търтеи, ограбването е позволено, но когато е под контрол, и когато с едната ръка се граби, а с другата се възстановява ограбенето. Докато за нашенския търтей, ограбването е едно и също, само и само да се успее да се надхитри противника, от съседната махала или партия. Нашенецът – андрешко в политиката, гледа келепира и се е вкопчил в него, това му е живота, това му е веруюто. Свърхуплътен в материята! Бай Ганьо в европейски дрехи. Само че зад днешния Бай Ганьо стои едно твърде скъпо шлифоване, образование за поддържане на неговия имидж. И маската върху него чрез тези нови методи на политическата козметика, го правят ненадминат в лукавството и хитростта. Той е с вратовръзка, съдържа своя евоционален израз, умее да се владее, използва галантни изрази и усмивки. Той има обръч от имиджмейкъри и фирми около себе си, които ги поддържат. Благият му тон ловко манипулира обикновения българин, неспособен да види зад телевизионното предаване грима и фалша.
5. Осъзнаването, че и в Европа няма да могат да минат балканските номера на бай Ганьо, е дълъг процес, който за условията на нашенския Андрешко, свикнал да си кара все по старому, все пак започва да тече. Но да се откаже от кокала – „какви ги говорите, само това – не, и никога – власт се дава и се взема”. Никога! „Не пускайте Властта, братя другари по бизнес и партия!” И така, продължава агонията!
6. И за пореден път, се изяснява причината за това, че работите в България не вървят, се дължи на дебелоглавието и андрешковщината на една част от българите, които са де факто с небългарски произход. Но за това – с езика на фактите: **Кой всъщност продължава да управлява българските институции и защо на върха на всяка една институция, има винаги един не българин, ако не шеф, то поне заместник или негов секретар?**
7. За да изясним отново главната причина, ще трябва да си послужим с израза „старозаветни чугунени мозъци”, нещо което очевидно е една черта на тези, които в продължение на години, десетки – повече от петдесет даже, продължават да са сред силните на деня и да се облажават от хранилката на властта.
8. В условията на 90 години чрез едно псевдодуховно направление, използващо позива за промяна – импулс зароден в сърцето на Людмила Живкова, се появи цяло едно направление в българската интелектуална и псевдоинтелектуална мисъл, включваща председатели на творчески съюзи, художествени колективи и артистични сдружения. Това направление, оглавявано от мастити

фигури, които още по времето на Живков бяха, все със силните и върховните на деня, даде началото на **конформистката първоидея**. Антон Дончев бе вече написал своя „велик“ /в кавички/ роман „Време разделно“ и глашатаята на царстващата идеология бяха разтръбили защо този именно роман трябва да бъде велик. Да, **конформизъм**, това е болестта на нацията днес. Прегърбено поведение, преклонена глава, робски манталитет, ето затова не вървят нещата в този народ в нашите дни. Винаги, когато се появи някой, който иска промяна, то от лицето на т.нар Нисш астрал следват наказанията, които звучат като назидание: „само посмейте, така ще.... Редом до един абсурден Азис седи образа на една певица, която вечно пее за силните на деня и с гласа си доказва абсурда, че човек винаги когато има глас, даже и без сърце, той винаги е велик. И най-вече несменяем. Та може ли една нация в продължение на петдесет години да не породи един талант по-голям от този на болната и амбициозна Лили Иванова. Може и днес нейните почитатели да се възмутят, но това е истината, че в най-трудните години за нацията, тази певица е продължавала да живее своя сив и изпълнен с егоцентрична слава и славолубие живот. Нима нацията не виждаше, че има и други все пак таланти, но не, винаги един и същ, на сцената. **Де да имаше начин да се работи поне по двеста години все с едни и същи кукли върху тази балканска сцена!** Защо ограничени са фигурите ли? Защото трудно се изработват чугунени бетонни мозъци, разигравани лесно на конци върху сцената от балканските кукловоди /справка т.нар. Нисш астрал/

9. Най-големите паразити на нацията се готвят в наши дни през 2007 година да продължат статуквото. Те са тези, които не желаят никакви промени. Очевидно те са тези, с твърдите глави и неизлечимата болест. **Но защо тогава народът продължава да търпи тези паразити върху собствения си организъм?** Въпросът е справедлив, нали? А какво въобще би могло да се направи, при съществуващата невидима преса и скрита власт на стария управляващ кръг! Хватката е кадифияна, и всичко става по тяхна воля, та те дори не са се потрудили да си сменят вкусовете, една и също естрадна певица, едни и същи председатели на творческите съюзи и културата. Отдолу прозира – старият комунистически почерк на фините идеолози на партията! Каква промяна са извършили, освен тази в полето на бизнеса, и цялостната подмяна на ляво с дясно пространство. Дълбоките вкусове на израсналите в това обкръжение, включително и на техните деца, не са се променили. Е, техните днешни слуги слушат чалга и фолк! Как да се промени нещо даже и в културата, когато коренни промени в хората намиращи се в управлението на държавата на практика няма. Идеологията на българската перестройка бе: постепенно ще променяме боята, като пуснем козметично отначало въздуха от бутилката. Фина и майсторска режисура на Главния кукловод! И все се питат обикновените хора, кой е той, този кукловод, дърпащ конците на сегашните политици, и защо не го познаваме! **Но междуременно от неговите действия и режисура, болестта със сигурност се задълбочава. /Справка: За кукловода на един театър, може да се намери информация, когато се изучава играта на неговите подопечни кукли! /**
10. И така, няма ли поне един лечител, който да се опита да постави диагноза на заболяването и с осъзнаването ѝ, да започне **едно невидимо лечение!** Очевидно, диагнозите са много, но лечител няма. Всички чакат Господа да излекува нацията! Всички чакат нещо да се случи, и никой не допуска, че Авгиевите обори като изчистване са дело на самите живеещи в тях.
11. Една рекапитулация на диагнозата дотук: първо и основно, **твърдоглавие**, второ, **нежелание да се вгледаме в погрешките си и да се поучим от тях**. Насадена, по-точно **насилствено внедрена програма за Поединично оцеляване и спасяване** – вкопчване в тази невярна програма, придружено от невярното допускане, че не е толкова важно, аз да съм добре, а това, че другите около мене, също да са зле. От което идва и съждението, щом всички не са добре, значи е нормално и аз също! **Неуважението, неизслушването на другия**, нежеланието да се запитаме, защо другият полага такива усилия и може ли от това, все пак нещо да се измени в Общото положение. **Загубата на вяра, че наистина нещо може да се промени** и даже и когато някой дойде и ни докаже, че това е възможно, тогава никой не му вярва. Казват, че българинът бил толкова много пъти лъган през последните години, че затова сега в момента повече на никого не вярвал. А иначе на Апостола, тоест Дякона всички вярват, обаче на теория. А когато опреработата до някой подобен на Левски, отново се случва стария сценарий. Разпятие – бесило за дръзналия да се опълчи срещу вековната система! Така ли е! Всеки един член на тази нация очевидно е осъзнал, колко е брутално смазваща силата на Нисшия астрал, т.нар. Колективно несъзнателно, което уж няма име, но винаги точно откликва на всеки един ход за промяна на

Системата, на статуквото. От това натрупано Колективно несъзнателно, насочвано умело от Главния кукловод, се определя всичко онова, което трябва да се случи на физически план в тази страна. Защото от това въздействие зависи изцяло хранилката. Така ли е! И ако и даже някой редови българин има вътрешно подкрепата на „Високия астрал”, тоест Силите над човека, примерно на даден светец, или пък ако има някой помощник Отгоре, то обичайното което става това е: че попът и царят разрешават и дават, но пъдарят или съседът не позволява. Нисшият астрал, това с други думи „Колективното несъзнателно” над нацията, над българите, онова, което те са си изработили във вековете на своето пребиваване тук на тази територия наречена България, то това „Колективно несъзнателно” управлява **подобно на една система от лостове в ръцете на Кукловодите**. Разбира се, следва и да се допълни, че всичко това се допуска от Бог, и даже и над тези сили на тъмнината, има една Велика Сила, която е очевидно Спасителят Христос. Защо Силата на Христос допуска тези кукловоди и тази манипулация чрез лостовете на Колективното несъзнателно! Да, това е един справедлив въпрос. Защото всъщност не Бог стои зад войните и престъпленията и т.н. Допускат се от Него, тъй като самите войни и престъпления са част от кармата на човечеството, наричана с краткото име Авгиеви обори. Еволюцията на днешното човечество протича понякога чрез методите на необходимостта, и т.нар. уроци в Школата на Живота, методи на възпитание, съществуват в името на еволюцията на всеки човек. Духовният Миров Учител Беинса Дуно, познат като Петър Дънов определя България като едно място на което се развива прословутата Диамантена воля. Но в същото време, на това място очевидно с твърдостта на диаманта се развива и едно ненормално твърдоглаво нежелание за промени. Качеството Диамантена твърдост тук граничи с качеството „**Твърдоглавие и нежелание за промени**”.

12. На следващо място в диагнозата на заболяването на нацията трябва да се разположи едно много важно свойство, тоест недостатък на нацията, това е **покупаемостта и продажността**, които тука виреят и откъде ли са се породили, може би от все този лют стремеж за натрупване, алчност и презапасяване, произтичащи от слабата вяра в Бога, това желание за свръхоцеляване на всяка цена, физическо оцеляване. Оцеляване на всяка цена – но за сметка на духа и душата. Това вкопчване в сигурността, даже и когато Робството е от рода на замъка, а поробителят е с кадифени ръкавици. Няма митинги, няма протести, няма спонтанни акции, няма революции, едно възстание и то е било като че ли насила инспирирано от хора като Левски и Ботев, платили с живота си идеала, които пък впоследствие някои роби, „умни глави” започват да считат за глупаци.
13. Е, какво защо да не си признаем, че в тази нация има мощно както Божие начало, но така и сатанинско начало. Редом до Бога в тази нация, върви и дяволът и най-високото му обкръжение. Е, ако се допусне, че за изковаването на диамантена воля, точно те пък се явяват необходимост! Но така или иначе, Господ сега вкарва българите с камшик в правия път, с метода на осъзнаването. И точно поради това и точно този метод на осъзнаването на погрешките се явява спасителен пояс за нацията в наши дни. Да се направи един катарзис, едно изчистване, но само **след осъзнаване на изминатия път и изживяно покаяние**. Покаяние за тези, които са допуснали грешките, да, покаяние. Да си признаят погрешките и да престанат повече да ги вършат. Покаяние!
14. Е, да, ама не! Защото в тази нация бяха внедрени десетките програми от НюЕйдж културата за положително мислене. И то като капак на всичко допринесе сто процента за избликлания фонтан на погрешки от периода на 90 години. Едните дойдоха и смениха другите, после отново се смениха, и отново и отново, а накрая се оказа, че всичките промени, просто са били козметични. Все режисирани от същата тази сила, която в началото просто е търсила начин да остане във властта. Същите тези хора впоследствие издигнаха философията, че пътят на новата европейска България минавал през не-конфронтация и етническа толерантност. **С благи слова, вълците в овчи кожи, оглавяващи цели партии, излизаха по телевизионните канали и заблуждаваха българския народ**. А той нали си е овчедушен открай време, добродушен и лесно воден за носа! И така този народ отново и отново ги преизбираше за водачи. И все един и същ лозунг: да няма насилие, да извършим безкръвна революция, да няма жертви. Изминаха години и се оказа, че от нацията не е останало много от Духа на Левски и Ботев поради подобна философия. Жертви пак имаше, и убийства, но те идваха винаги по строго определения План на Кукловода. Мнозина хора, които днес не умеят да излизат на митинги, нямат капчица солидарност и единство, те не умеят да мразят, но те и не умеят да обичат, те просто нямат идеал. Превърнали са се във

варосани гробници, покрити с огромно лицемерие, и все повтарят и повтарят едни и същи приказки за „не-конфронтация“. Носещият лекарството го обявяват за екстремист, а нещо повече даже и за фашист. Накратко, хората в България, които претендираха да умеят да мислят, избираха все един и същ вариант, варианта носещ им сигурност, уж безкръвна промяна, но покрай илюзорна и режисирана сигурност вървеше и лицемерието – двуличието, и робството. Единствен Кукловодът на сценария си бе свършил работата. Всички след съответното действие оставаха излъгани и недоволни. И в резултат, перестройката се извърши – но остана осъзнаването, че всичко е било режисирано и изводът: Роби!

15. Да, българите са роби, и те в момента ако го чуят това са готови да възневидят човека, който им казва истината. Малцина са тези сред истинските българи, **които знаят истинския лек**, пътя на жертвата, и отдавайки всеки ден по нещо от себе си, допринасят за олекотяването на ярема, ставащ все по-жесток и тежък.
16. Друг е въпросът, че диагностиката трябва да се направи тъй както на неизлечимо болен, без да му се съобщава отревисто. Да му се каже на народа причината за неговите страдания, в овчедушието и липсата на храброст, в робското поведение, внедрено в психологията на нацията. **Трябва все пак да му се каже на този народ дълбоката причина поради която и Господ го е избрал, но и в същото време, тъй както го е избрал тъй пък може и да го изостави.** На Господ роби не са нужни, а свободолюбиви духове. Време е за цялата нация да осъзнае истината, че вече век и повече, тя вкупом използва името на Дякона, но в същото време тя го експлоатира, защото нацията вкупом допуска обявяването на Левски за национален герой, но в същото време търпи вкупом името на „Левски – Сиконко“ /име на волейболен отбор, спонсориран от фирма Сиконко/. Което едва ли има нещо общо с великия жертвен пример на Дякона. На нацията като че ли една зла сила е показала примера с Левски и то така, че да не смее никой да го следва. Та всъщност кого сте виждали господа българи да бъде следовник на Дякона. Нация от страхливци, ще ни каже той от другия свят. Нима за тия тука, увиснах на бесилото, та те половината ме смятат за глупак. Въпреки че са си сложили портрета ми зад своите луксозни кабинети. Така ли е българи! Истината е тежка за осъзнаване! И какво общо имат днешните българи с този дух въплътен се в Дякона! Та те сега сякаш да го обвинят ако бе жив в наши дни в новото наименование – тероризъм. И пак щеше да увисне или от предателство или пък от неразбранщина и андрейковщина. Колко българи днес биха повторили клетвата на Дякона и биха се заклели в неговия пистолет и кама! Да, от другата страна е хранилката, много по-силна от силата на камата и револвера! **Хранилката с която българите вкупом са държани под контрол от чуждите фактори, управляващи ги от чужбина!**
17. Въпросът накрая се явява неминуем: Трябва ли всичко това да си го кажем? Не е ли това поредното черногледство на прага на „много красивите събития“ от влизането в Обединена Европа! Да, обличането на манекена Пис в Брюксел с българска носия! Красиво е! Но за една част от българите, които получават от това европейски заплати и на които се заплаща за поредното предаване на каузата на българския дух! Това не е никакво черногледство братя българи, това е просто едно необходимо **осъзнаване на хирургическата операция, която предстои.** Няма ли осъзнаване, няма и лечение на заболелия организъм! Без изчистване на Авгиевите обори няма да се мине в Пътя който ги очаква българите! И Минчо Минчевци, и Кабаивански, и Теодоси Спасовци, и някакви си Д2, и фолк певици, и Вали Балкански, и Илия Луковци, организатори на най-дългите хора за този изпосталял за истината народ, и милен Велчовци и Цветковци, и Слави Шоу Трифоновци.....и чалга и фолк певици,.....да продължаваме ли въобще нататък, всичко това вкупом се нарежда наедно. И всичко това го очаква само едно – забвение, ако **България не бъде поета в ръцете на българите**, тук и сега, точно сега!
18. Дошло е времето, българите да се разделят на две – българите които са Божия народ и другите Българи, които обикновено говорят по сателитната телевизия за другата България и все е техен микрофона! „Другите българи“ очевидно имат други ценности, те се стремят към другите неща! Техни са банковите сметки, техни са и обещанията за другата Нова България. Тяхно е даже и регионалното структуриране на България на строго определени точно Шест региона, копие на една близкоизточна страна! И така, очевидно е, даже и за децата, че днес в България живеят два вида българи. Има два вида Българии. Едната на трудовия народ – това са пчеличките, които преди обслужваха държавата на комунизма и неуморно изграждаха онова, което е останало днес от България. Другата България, това бяха апаратчиците, партийните секретари, сътрудниците на

ДС, които поддържаха резиденциите и обслужваха комунистическия елит. Двете Бългрии след козметичната перестройка продължиха своето съществуване. Апаратчиците станаха бизнесмени и фирмите им забогатяха още повече. А пчеличките, трудовия народ, обедняха още повече, и увеличиха редиците на нисшата класа. Кой какъв народ е, всеки сам да си направи извода! Божи народ или сатанаилов народ! **Божият и сатанаиловият народ сред днешните българи, всеки един закъдето пътува, е крайно време, без много пластични операции, искрено и честно, да се самоопределят.** Всеки да попадне на своя влак! В своята посока! Щом едните продължават да натрупват и да заграбват, нека бъдат това, което са. А другите, нека също се определят в собствената композиция. За всеки от двата влака, своите пътници! Защото, не е добре да се кълнат вкупом всички, че Обединението правело Силата. Той като – „само обединението в Бога и Христа носи силата!” А те – тези от „другата България”, все го изпускат този важен елемент. Може би, защото техния Бог не е Христос, нито Триединният Бог! А иначе, те все се обединяват, и в парламента, и в коалиции от партии, но накрая става така, че парите и силата на мамона ги събират. Затова е и дошло време за разделение! Време за незабавни действия! От българите зависи част от съдбата на това човечество! На Господ не са му нужни препълнени зали с варосани гробници от артисти и музиканти! На Него му стигат искрени люде, станали като децата, които не понасят лицемерието и лъжата! Сред Божия народ на България дал Бог, мнозина такива!

19. **Забележка – притурка!** Ама, господине, кой сте пък вие, за да съдите, и да давате оценки - ще ми каже една госпожа немедленно, а не сте ли много строг към нацията, защо не почнете първо като оправите себе си! Не съдете така! И каква е тази критика! Учителят никога не е критикувал никого! А няма Христос не е бил благ! Престанете да поучавате хората, а вижте себе си, мислете позитивно, за да ви вървят нещата, иначе затова сте все без пари! Вие привличате негативното с това си поведение и тези си приказки! Престанете да оправяте света, той си е оправен от край време, оставете нещата в ръцете на Господа! Не давайте оценка за явленията! Гледайте положителното, а не отрицателното! Така с тези приказки вие въздействате върху негативното състояние на нацията! И още повече го влошавате! Трябва ви позитивно мислене, вместо това негативно, черногледо отрицателно поведение!
20. Ами, госпожо, аз да ви призная, сега пиша под заглавието, което вие сте изпуснали очевидно: **Защо работите на българите продължават да продължават да не вървят!** Разбирате ли, уважаема госпожо! Извинявам ви се, на вас, която сте почитател на медитацията, на разговорите с Бога на Доналд Уолш, на Ню Ейдж културата, на позитивното мислене. Аз не споделям тези методи на работа с днешния човек. Аз съм за Христово съзнание и култура и в тях съм убеден че няма да има място за никакво лицемерие. И точно поради това, не считам, че един човек е длъжен да отговаря всеки път, че е добре, когато всъщност като душа не се чувства така. Човек просто трябва да бъде себе си. И не бива да следва никакви чужди авторитети, които не са преминали през неговото сърце. Дълбоко съм убеден в това, което говоря, и считам, че най-първа задача на хора като мен, е **да предупредят с биене на камбаната съзнанието на нацията.** Един човек и душа да чуят, ето ти една свършена малка работа. Но да се замъглява реалността и с розови очила, да се говорят медени приказки, това не е по духа на българските будители, просветители, и духовници – книжовници. **Когато се налага спешна операция, е необходимо да се познава анатомията на заболялия орган.** Медитацията не оправя работата по изрязването на рака, който е навлязъл в напреднал стадий на развитие из организма на нацията. Нацията е заболяла и се нуждае от спешно лечение. Позитивното мислене е добре дошло за клетките на рака. То приспива съзнанието и не му позволява да се съпротивлява на истинския враг номер 1, този който се опитва да изрита навън душата и да завземе пулта на управлението на целия организъм. С такъв противник никакви позитивни методи или медитации не помагат. Напротив, своевременното събуждане и локализиране на рака, се явяват спешни. На този народ, госпожо, **СА МУ НУЖНИ НОВИ ФИГУРИ**, нови жертвоготовни фигури и наставници, **които с личния си пример могат да му възвърнат вярата, вместо приказки за положително мислене и поведение.** Интересно защо, но все за положително мислене, говорят хора, на които портфейлът им е пълен. Досега не съм срещнал един човек, който без пари да има положително мислене. Вземете на човека материалното състояние и му дайте възможност да говори за положително мислене. Да, може би, твърде черногледо изглежда отстрани една такава диагноза, че трябва да се действа със скалпела! Да, **нужна е хирургия на българската душа!** Заболяла е от безверие в Бога! При това и прословутото дебелоглавие, твърдоглавие, да, но това са неизбежни болести,

по пътя на узряването на тази душа за отговорностите, които ѝ се възлагат. С методите на положителното мислене, едва ли ще се спре болестта, препречваща пътя за осъзнаването на тази огромна отговорност. И даже и ако на тази душа, започнете с методите на положителното мислене, да ѝ наливате велики страници от древно минало, изпозабравени в паметта ѝ, то това ще се окаже, излишно, защото и при наличието на родова памет, и при наличието на съзнание за великото древно минало, няма ли я **силата на действието**, нацията се оказва като вързана. Ето защо, операцията по изкореняване на болестта е крайно наложителна и тази операция се явява единствено възможно чрез методите на осъзнаването, настъпило в резултат на изпитаните болки и страдания. Въпросите ми към вас, Госпожо, са следните: Как да се изчисти сметта при едни избори, на които хората трябва да гласуват без позитивизъм, и призови за не-конфронтация, а само по съвест! Физическата смес, която сега се балира и складира, забележете „складира“ и политическата астрална измет, която забележете сега за пореден път прави опит да управлява социалния организъм. И второ, как да се преодолее този лют индивидуализъм и нежелание у всеки да направи поне по един мъничък компромис в името на общото избавление. С призивите за не-конфронтация и политическо мислене, паразитите още повече укрепват своята власт, а боклука, който те оставят след себе си, увеличава площта на Авгиевите български обори.

Разбира се, че трябва да научим българите на положително мислене, което е загубил в бурите на последните векове, на този изстрадал народ, измъчен народ, на който му трябва повече вяра в Бога - да знае защо Бог го прекарва през това. Да се премахне натрупания ужасен негативизъм в мисленето и поведението му. Но как ще стане това освен чрез личния пример на хора, които не говорят за позитивно мислене, а в същото време им е широко край врата. Следователно, заедно с изчистването и покаянието ще върви и този процес.

Нека разгледаме т.нар. привърженици на **Положително или позитивно мислене, стил „Анастасия – Мегре-Медиков“**, стил Ню Ейдж, стил „Разговори с Бога“.

Нека разгледаме и т.нар. привърженици на **Аналитично, осъзнаващо нуждата от покаяние и катарзис**, изчистващо направление, обвинявано, че е уж негативно, екстремистко, твърде реалистично.

Факт е, че както за една част от хората, така и за друга част, и двете направления вършат своята работа. Затова, не е ли най-добре да съединим Двата подхода, тоест Двете макро програми: **Първата – дълбочинна** и силова – „янг“ програма – „спомагаща изчистването на Авгиевите обори“, втората – „позитивистка“, „положително звучаща“, практична за съвременния обикновен човек, изгубил способността си да анализира и мисли, за по слаби духом люде, които предпочитат еволюцията като игрови модели – комични ситуации и пр..

Моделиране на ситуациите, и осъзнаване на причините за тях, анализ и осъзнаване, покаяние за грешките, когато моделираме, това не значи – конфронтация, а просто осъзнаване на погрешките и лицето от които те произтичат. Хората да могат да си отворят очите! Но това с показване на конспирацията, е разбира се, за по-силните хора. Слабият човек, очевидно не е готов, а и не иска да си отваря очите. Даже и да знае славното си минало, слабият човек предпочита лекия модел на себеразвитие. Да гледа само практично в близкия участък на пътя, за да не се спъне и падне! А после, постепенно, когато укрепне, той започва да се вглежда в изминалия участък, и да прави опити за прогнозира бъдещия си път!

Едното направление се стреми към изживяно Покаяние и национализация на заграбеното в материален план. Другото направление, се опитва да възпитава и спомага за хармонизацията, но самото то осъзнава, че без изчистване на старото трасе, пътят напред е подпушен. Двете направления трябва да се съединят в името на възпитанието на нацията!

Противниците и на двете направления, са едни и същи, хора, това са търтеите и паразитите на днешното време, които са дошли тук на земята, за да си похапнат и изконсумират живота, за които понятия като Училище на живота, звучат идеалистично.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Очевиден е факта, че в българската народопсихология се е натрупал огромен пласт от негативизъм и безверие, съчетан с безнаказаност от страна на силните на деня. Но още по очевиден е и факта, че само с изчистване на Авгиевите обори, което ще стане чрез положителни конструктивни действия, може да се направи нова крачка към бъдещето.

Очевиден е факта, че трябва да се помогне на нацията в изчистването на старите кармични дългове, от рода на Авгиеви комунистически обори. Но и в същото време, нацията като организъм трябва да се приучи да не повтаря до безкрайност старите погрешки. От способността

на нацията да започне да се усеща себе си като единен цялостен организъм, който да се старее да провежда своето еволюционно развитие напред, зависи състоянието на народа сега. Ако българите не се почувствуват като единен организъм и не поемат в ръцете си съдбините на тази древна със своята история страна, те очевидно по този начин показват своята неспособност да влезат в новото време. Индивидуализацията и неспособността на всеки да прави компромиси със собствения си егоизъм, водят нацията до безпътица и дават възможности на паразитите да манипулират населението в тази страна. Очевидно страданията, които сега изтърпяват българите се дължат на липсата им на чувство за колективизъм и неспособността им да дадат отпор на чуждестранните фактори, разбиващи страната отвътре. Тези страдания обаче с всеки изминат ден, спомагат за разширяването на съзнанието на българина, по метода на болката и изживяната опитност. И един ден, нацията ще бъде в състояние да прогледне сегашните си погрешки като една изболедувана болест – наречена свръхиндивидуализация и недостатъчна връзка с Цялото наречено Бог.

И така, последно: В най-голяма дълбочина, защо са тъй големи изпитанията на този народ! Защо работите в България продължават да продължават да не вървят?

Отговор:

Защото на българите е отредено да станат пионери на Новите човешки отношения, изпълнени с Нова етика, които ще напълнят като съдържание Новата архитектура на държавност. Нова Етика, и Нова държавност, за да се родят трябва да се изстрадат в днешния период от някого и после да се износят, да се родят.

Ето какво казва Мъдрецът: „Това са българите – осиромашали за стария и грешен живот, те са се отказали от всички заблуждения и търсят новия светъл ден, в който слънцето вечно грее, а Правдата строи нови пътища.”

15 януари 2007

Хелиопол